

EL CONSELL DE LA MANCOMUNITAT

En la sessió d'ahir a la tarda, l'actual reunió de l'Assemblea de la Mancomunitat arribà al seu punt culminant d'interès i de transcendència. Fou elegit el Consell permanent, i En Josep Puig i Cadafalch, portat per quarta vegada a la més alta magistratura de Catalunya, llegí amb tot l'accent de la paraula el seu bell discurs presidencial.

Entre els dos moments de la sessió, el de l'elecció del Consell i el del discurs del president de Catalunya, hi ha un desvetllat fortíssim i colpidor. En la primera part, quan es tractava de votar els llocs de consellers, sortiren a la superfície els interessos dels grups, les ambicions dels homes, les baralles locals i les incompatibilitats personals. A estones, l'espectacle era depriment. I es féu pales que la forma estatutal d'elecció del Consell fomenta aquesta davallada a la política petita.

Ens plaia de constatar el fet que els grups de més intens nacionalisme foren els que, enmig de la competència pels llocs del Consell, mantingueren una actitud més generosa i més digna, defugint els pactes tèrbols i les sordides combinacions.

La principal incògnita de la votació estava en l'actitud de la minoria d'Acció Catalana. El vot dels seus diputats podia ésser decisiu, sobre tot respecte als tres llocs de minoria. No era un secret per ningú que els diputats d'Acció Catalana, després de donar el vot per a la presidència a En Puig i Cadafalch amb una pura significació patriòtica, es decantaven a votar en blanc en l'elecció del Consell, a no ésser que s'anés a la formació d'una nova majoria mancomunal exclusivament nacionalista.

Aquesta majoria, perfectament factible i viable en l'hora present, no ha estat possible per dues raons principals. D'una banda, els regionalistes no estaven disposats a rompre l'aliança amb els cànecs vagament autonomistes; i d'altra banda, una part dels republicans nacionalistes, els lleydatans, es presentaven lligats amb uns altres cànecs, vagament esquerristes.

Davant d'aquesta situació, era preferible, per als diputats d'Acció Catalana, el votar en blanc, puix que cap dels grups que presentaven candidatura oferia globalment un sentit prou nacionalista i prou franc. A més, la coalició de la majoria i els republicans nacionalistes es creien que amb llurs pròpies forces podien triomfar, contra tot intent dels grups poc catalanesos, les respectives candidatures.

A última hora, però, hi hagué entre els republicans nacionalistes una certa alarma, que les xifres de la votació demostraren després que no era infundada. S'havia format una coalició de grups, trossos i bocins, amb una significació més aviat anticatalanista, que presentava candidatura pels cinc llocs de majoria, però que de fet amenaçava els llocs de minoria a què els republicans nacionalistes aspiraven. En veient aquest perill, els diputats d'Acció Catalana decidiren donar-los llurs vots, sense cap compensació. Només demanaren que en la candidatura no hi figurés cap dels homes compromesos en el pacte de Llerda, puix que aquests, per efecte de l'aliança, quedaven assimilatats als cànecs que els acompanyen tristament. Però la minoria republicana nacionalista no tingué el coratge de fer exclusió justa, i els diputats d'Acció només pogueren votar dos noms dels tres que formaven la candidatura. I votaren aquests dos noms perquè no volgueren permetre, amb llur abstenció, el triomf d'horres poc afectes al sentiment català. Crònica a aquesta noble conducta s'evità la derrota d'un dels candidats republicans nacionalistes. Mentrestant, la minoria d'Acció Catalana es quedava sense representació al Consell, i ben contenta. Ja havia renunciat abans al lloc que li fou ofert. Aquest exemple de patriòtic desinterès redimí l'Assemblea de les hutes menudes a què l'elecció donà motiu.

Així, l'aire de l'ampolla sala històrica era ja més pur quab el president de Catalunya s'alçà a llegir el seu Memorial de Greuges, que aquest és el nom que escau al document. En Puig i Cadafalch, amb el seu estil tallant, ràpid, cru, ple d'allusions humanistes i literàries, féu una terrible exposició crítica de la conducta dels Governos espanyols respecte a Catalunya. I per l'Assemblea passà un calfred d'emoció quan el President pronuncià aquella frase de "Els Segadors":

Ara, el Rei, nostre senyor, declarada ens té la guerra.

Exacta l'exposició acusadora. Valenta la crítica. Nosaltres hi trobem a manca la conclusió d'aquestes premisses, les quals duen lògicament, no pas a la tesi de la Lliga Regionalista, sinó a la d'Acció Catalana. La conclusió lògica la treurà davant l'Assemblea En Lluís Nicolau d'Oliver, en nom del nacionalisme integral.

Full de dietari

EXCES DE LLUM

Ha plogut. Fa dos dies que les boires ens protegien amorosament. Els camps, sota una claror ennuvolada, venien a tenir colors i suavitats. Els fallagues, adés entelats per la pols, lluitaven amb una suavitat que fa venir les llàgrimes als ulls. Això és viure, senyors, això és viure!

He sentit molta de gent que en les darreres setmanes es planyia de la calor, farricó no he sentit ningú que es queixés també de la llum. Hom veu que per a la majoria dels nostres compatriotes, la llum és una cosa infinitament respectable. No hi ha res que a l'istiu s'abogui sobre els nostres paisatges amb una abundor vertiginosa com una pilota boja. Els cançons hem cregut el compromís de mantenir a peu i a cavall la inflexible bondat de la nostra llum. Podem bescantar la tempestat; dir mal de la humitat o de l'aridesa. Però no podem tocar un sol raig de la nostra claror, de la nostra llum... La nostra llum és inviolable.

No cal dir que els primers culpables d'aquesta inviolabilitat absurda són els poetes i especialment els poetes d'istiu. Ho puc dir: m'abon d'empassar prop de tres-centes composicions de Jocs Florals.

La majoria feien amar el sol a l'istiu, quant de sol gratuït! Quant de sol sense sol!

I per què tanta llum? Per exhi-

bir una sensibilitat miserable o un patriotisme de fanfarrina. Malaguanyada llum!

Calderia, a fi d'apaguar entusiasmes il·legítims i poc intel·ligents, que alguna gran autoritat pictòrica digués en públic: "Senyors: la claror que gaudim en aquest dolcís país és admissible al pic de l'ibèrrim i en molts dies de la tardor i d'abril de la primavera, però a l'istiu, francament, a l'istiu és una aberració."

Ah, si el sol fos un aparell si fa no fa tan manejable com un quinqué de petroli o un llum de gas! Us asseguro que per a bé de les arts i de les lletres, de les ciències i de les indústries, donaria un petit tomb al comptador i deixaria Catalunya submergida en una claror plena de seny.

Carles Soldevila

LLOYD GEORGE A AMERICA

Londres, 29.—El "Daily Chronicle" anuncia que Mr. Lloyd George s'embarcarà el 29 de setembre cap a Nova York. —Havay.

LES ELECCIONS IRLANDESES

Londres, 29.—Les darreres notícies conegudes de les eleccions efectuades a Irlanda donen el següent resultat:

Setze llocs pels governamentals, quatre pels republicans, dos agraris, tres independents i un laborista. —Havay.

APUNTS PER A L'ESTUDI DELS CATALANS EXILATS

El "català d'Amèrica"

En un article publicat aquí mateix, fa unes setmanes, parlàvem del general desconeixement que a Catalunya es té de la valor real de les colònies de catalans que hi ha escampades per tot el món, i prometiérem ocupar-nos-en detalladament, per tal d'esclairar malentesos.

Quan un poble geogràficament viu sota una opressió forastera i ansia alliberar-se'n, cal que no desaprofiti cap element, sobretot és indispensable que sàpiga la valor exacta dels que tingui disponibles en tot moment.

A la consecució de la llibertat de Catalunya, tot bon català hi està indiscutiblement compromès. Tant li fa que sigui dins del solar patri com que l'en separin quilòmetres de terra ferma o l'ampadi de la gran mar. Cal, però, que els primers sàpiguin el que fins ara no podien, refiar-se dels segons i viceversa. Per això els que posseeixen elements d'informació, que són l'indispensable mitjà per a una coneixença a distància, estan obligats a portar-los en bé de la santa causa. Nosaltres volem donar l'exemple exposant el concepte que la convivència amb diferents nadius de catalans exiliats i una relació constituïda amb ells, ens han permès formar.

Els grups d'Amèrica són sense cap mena de dubte numèricament els més importants. Comencem, doncs, la nostra aportació pels catalans d'Amèrica.

D'un quant temps ençà han estat publicats nombrosos articles i s'han dit a Catalunya coses francament contradictòries a propòsit dels catalans d'Amèrica. D'altra banda, la prouja d'associar-se a totes les manifestacions patriòtiques manifestada pels nacionalistes catalans de l'altra vora de la gran mar, ha conformat una forma de constant actualitat del que es refereix a llur vida i a llur latent potencialitat. Però de tota aquella literatura n'ha transcendit al poble, encara que defectuosament, poc, un nou tipus fantasmagòric que pot fosfatejar del món dels viats: el "català d'Amèrica".

El "català d'Amèrica", creat per la fantasia popular, ha delatat de respondre al tipus d'aquell senyor Francesc que després de passar la joventut en terres americanes tornava a la pàtria, si més no, amb un passament i es feia dir don Pancho, i parlava els paràfrasis amb interlacions de "como no" i "que esperança" i d'altres brillants com el puny i cadena religiofarruca graixada i d'or massís i era omble de més nebots que els altres viatgers i la gent li deia l'"americano".

El "català d'Amèrica" avui ja no l'imagina la gent de Catalunya amb cap de les característiques d'aquell tipus pitoresc. Per contra, la fantasia ajudada per fets concrets ha portat a considerar-lo un ésser apart de l'"americano", com una mena de conspirador, d'innarrable mala gent, ingenu fins a l'infinit en totes les observacions del seu terròria, però unes vegades estrident en les explosions patriòtiques fins al llindar del gresc i altres blàndament acomodaticis.

A Siles, la blanca, i a altres poblacions de Catalunya, trobarem molts ex-senyors Francescs que responen perfectament al tipus pitoresc i que no fa pas molts anys que tornaren d'aquelles terres enriquidores d'alguns i consumptores de la salut dels més. La presència actual d'aquests repatriats us permetrà reconèixer que "don Pancho" no s'és extingit encara. Si anéssiu a Buenos Aires en veuríeu un rang de trenta anys enrera fora pobres manans o pagafors a Catalunya i ara són "estanciers" multimilionaris i nacionalistes del Club Espanyol o del Centre Català del carrer de Claraboya i que han oblidat el català però no han après l'argentin i són més espanyols que l'Ateneu Zamora i més analfabets que un gitano granall.

Aquest "català d'Amèrica" és aquell català que sense mai fons i potser sense fons de cap mena, un cop s'ha vist nodar en l'abundor paunil·lari i volat d'una confort inabundable, somnia constantment unitats.

Aquest és el cas del que amb ocasió del cap d'any del propi natalici subvè a les despeses d'un acte d'esbarjo públic a profit d'una col·lectivitat. Aquest és el cas del que regala al consolat d'Espanya un edifici de planta, inicialment projectat per a establiment exclusiu d'una entitat catalana. Aquest és també el cas del que en parlar-se de l'assoliment immediat de la independència de Catalunya, aleshores de l'Assemblea de Parlamentaris, disposa en una banca regentant la quantitat necessària per a la construcció del Parlament Català. Aquest és el cas vulgar dels que sense haver anat mai a la conquesta del títol de Català d'Amèrica organitzen a Catalunya homenajes a autoritats impopulars o antipopulars, fan escoles estrangeres als defores de la vila nadiua o reparteixen quantitats en concepte d'almosna, prèvia la passada del nunci. Però entre els catalans d'Amèrica devinguts homes rics, s'hi troben de tant en tant, encara que poc desgraciats, no massissos, el concepte o l'industrial que mereix a una privilegiada intel·ligència i a un noble afany de perfeccionament ha fet sentir el pes de la pròpia valua i s'ha mantingut per damunt del to mig que dona el conjunt de la barreja d'indigènes i exòtics. Aquesta mena d'homes rics, no solament entre la colònia catalana, sinó també entre les col·lectivitats llatines emigrades, són la regla general entre els pobles cultes del Nord europeu i americà, són els que han fet respectar els noms d'Anglaterra, d'Espanya, d'Itàlia, de Suècia, del Canadà i dels Estats Units.

Aquesta mena són els que transmetran Catalunya a la conquesta de mercaderia la lluita per la seva independència política i industrial. Però entre els catalans d'Amèrica, a més d'aquesta noble actitud, hi ha un altre, més aviat de la possessió del fàcil mercat espanyol.

Aquests casos excepcionals de catalans rics de bona mena, que no han deixat d'ésser catalans, a desgrat de l'absorció d'un ambient tan poderós com és, aquell, aquests catalans que tant de bé podrien fer per a la causa de Catalunya, fan una vida completament asocial, tancant com l'home d'istiu arriben a creure que el secret de la força barreja en la solitud. Hi ha raons en pro i raons en contra per justificar aquesta actitud, potser alguna dia —o tornem a parlar, avui ens limitarem a consignar l'existència d'aquest fet.

Al costat d'aquests tipus d'immigrants català aborregat, hi ha un estat de joventut que marxà de Catalunya a l'hora d'ingresar a la caserna. Aquesta joventut, expatriada per amor a un ideal, ha sentit augmentar el seu catalanisme més i més cada dia com un fenomen de resposta a la intensificació que al seu repatriament li dicta la llei espanyola. Ningú com el català que és lluny de Catalunya i no hi pot tornar, cantarà les excel·lències de la terra nadiua. Ningú com el bon nacionalista de secret de l'exèrcit de l'opressió és capaç dels majors sacrificis per la pàtria oprimida.

La joventut catalana, plena d'ideal i furtiva d'emprendre noies conduents a profíctes realitats, representa un element de combat que fóra criminal negligir.

Aquests catalans joves són, en general, pobres, precariament, però extraordinàriament rics en bons desitjos. Els partits polítics que fins avui havien lluitat a Catalunya s'havien desentès de tot el que les referències a les colònies catalanes d'Hispania, i aquest abandonament en el qual han viscut aquells bruts catalans ha estat el motiu de l'estereotip d'aquestes energies ben estimables.

Els catalans nacionalistes d'Amèrica s'han vist en el cas d'actuar automàticament organitzant Congressos, publicant revistes i manifestos, participant en homenajes a la independència d'altres i aprofitant qualsevol avinuda per desplegar una bandera catalana i fer sentir el nom de Catalunya. Però aquestes exterioritzacions, seguit des mai d'un ressonar de la pàtria, no ajudades mai per una

organització de veu i de figura consagrada o respectada, s'han perdut sempre en la buïda més absoluta. Els clans dels catalans exiliats han pujat en intensitat de dia en dia i en alguns moments han semblat produir-se poc harmoniosos i aïsoresos, algú poc afí a la causa catalana, ha fet una pública declaració de menyspreu i ha omès una grossa riallada. Els polítics catalanistes no s'han conmutat, però, i tot ha seguit igual.

La manca d'una direcció que endegues l'activitat política d'aquesta catalans exiliats ha fet possibles les baralles que entre ells se susciten per unes qüestions de procediment: A Buenos Aires hi trobareu dos orfeons catalans i tres agrupaments nacionalistes, sense incloure en aquesta xifra aquell cercle de joc que ningú sap perquè porta el nom de Centre Català malgrat que tota manifestació catalana és exclosa del seu si i qualificada de subversiva i antipatriòtica.

De tant en tant algun català vell, lleugerament simpatitzant amb els principis del jovent nacionalista, afegeix l'experiència del feix d'anys, que duu daint de l'esqueja i mostrant, com a testimoni d'uns sentiments sòlids, entronitzats, un epistolari sobre la conveniència de l'autonomia que des de l'Almirall i En Polavieja arriba fins als nostres dies, preten ressumir els sentiments d'aquells joves barallats i amb aquest fi organitza un acte de conjunt, que sempre acaba amb una lluita més aferrissada i amb una nova tivanter. Però aleshores, amb sorpresa de tothom, surten uns manifestos redactats pel "pacíficador" en els quals es diu de cara al món la paraula dels "catalans d'Amèrica". Aleshores els nacionalistes i regionalistes de tot Catalunya són convidats a cobrir-se d'espanyolisme.

Aleshores torna a sonar el mot arcaic d'autonomia, i algú, interessat políticament a portar l'algua al moll de casa seva, diu des del diari, amb perfecta mala fe, frases dil·làmbiques sobre els "catalans d'Amèrica" que tan clara visió tenen de les coses de Catalunya des de l'altra vora de la mar gran.

Per això els que coneixem els germans que són a terres americanes, sentim amb disgust que es doni valor de cosa real a la invenció del "català d'Amèrica" que podrien reflectir aquestes publicacions i es descomegui d'una manera tan absoluta la valua dels bons catalans que en aquelles terres llunyanes estan frisosos d'ésser útils a la pàtria enyorada. I per això compremem també la justícia amb què alguns d'aquests bons catalans, en protestar d'aquells falsos manifestos, diuen: "Jo no soc ni he estat mai català d'Amèrica".

Leandre Cervera

EL CORRENT INDIANISTA

Hi estat molt comentat per la Premsa anglesa l'article de Jordi Llançbury, el gran socialista, sobre les conferències donades per un jove indi anomenat Krishnamurti. Krishnamurti apareix com el portador d'un missatge: anuncia l'adveniment de nou Messies, que ha d'orientar els homes vers l'oblitada ruta de la fraternitat.

Com Tagore, Gandhi, la insigna anglesa senyora Besant, i Román Rodón, Krishnamurti parla del poder espiritual de l'Indu i assenyala la necessitat que tots els moviments occidentals en siguin saturats. En les seves conferències estudia prou fonament el socialisme, les seves causes i les conseqüències de les seves lluites, per arribar a la conclusió que és de valor secundària el que un individu és dignu bolchevista, comunista, conservador, liberal, etc., puix la veritable importància roman en l'actitud de l'home enfront de l'home.

Els parlaments d'En Krishnamurti, segons Llançbury, són una mena d'apostolat, no recordant gens el regne de Déu establert en l'home i, per tant, que amb l'entusiasme individual desparcien moltes de les boïtes que tan mal produïren. Krishnamurti amb l'expressió clara, senzilla i enèrgica de les seves idees domina completament i els que el escolten, diu Llançbury, assegurant l'orientament que no veïngui el Crist i d'un nou estat social.

Converses filosòfiques

XV. No mai, no cap, no gens, etc. En una proposició negatiu, el no, com sabem, ha d'adjuntar-se al verb; per tant, si no acceptem l'omissió de no que té lloc en una proposició del llenguatge parlat com *Mai ve*, el no que afegeim l'havem d'adjuntar al verb i no pas a l'adverbi *mai*; havem de dir *Mai ve ve* i no pas *No mai ve* (com, amb el *mai* posposat al verb, diem *No ve mai* i no pas *Ve no mai*). Anàlogament *No responia res*, *No n'he vist cap*, *No ha vingut ningú*, etc., anteposant *res*, *cap*, *ningú*, etc. al verb, esdevindria, en el cas de no acceptar l'omissió de no que fa el llenguatge parlat, *Res no responia*, *Cap no n'he vist*, *Ningú no ha vingut*, etc. i no pas *No res responia*, *No cap n'he vist*, *No ningú ha vingut*, etc.

Encara més freqüentment trobem avui usades les combinacions *no mai*, *no cap*, etc., en les respostes elíptiques en què el verb és sobrentat. Exemples: *Quan vindrà?* *No, mai* (co és, *No vindrà mai*). L'omissió del verb hauria posat en contacte *no* i *mai*; en aquest no *mai*, doncs, el no no modifiqua el *mai*, sinó el verb sobrentat.

No mai, *no cap*, etc., són potser tolerables en aquest cas; però en cap manera preferibles, com alguns creuen, als simples *mai*, *cap*, etc. Es pertecament lícit de dir *Quan vindrà?* *mai*, resposta elíptica, en què l'omissió del verb ha emmenat la de l'adverbi *no* (com passa en francès en casos semblants: *Quand viendra-t-il?* — *Jamais*).

Cal, doncs, en general, evitar les combinacions *no mai*, *no cap*, etc.: si en la proposició hi ha el verb expressat, adjuntant el no al verb (*Mai ve ve*; i no pas *No mai ve*); i si el verb és sobrentat (respostes elíptiques), deixant també sobrentat l'adverbi *no* (*Quan vindrà?* *Mai*, millor que *Quan vindrà?* *No mai*).

Ara, que cal tenir en compte que en les proposicions afirmatives són possibles les dues combinacions *no res* i *no gens*, de què parlatem en la conversa viuent.

P. Fabra

LA ORIGI JAPONESA, SOLU-CIONADA

Tòquio, 29.—El comte Yamamoto ha acceptat la presidència del Consell japonès. —Havay.

OBITUARI

Montevideo, 29.—Ha mort el senyor Aureli Rodríguez Larrea, president de la Cambra. —Havay.

MISTER BONAR LAW A LONDRES

Londres, 29.—Ja s'ha tornat a aquesta capital l'ex-primier ministre, Mr. Bonar Law. —Havay.

ELS FUNERALS DE L'ALMIRALL KATO

Tòquio, 29.—S'han celebrat els funerals per l'ànima del "almirall" Kato, havent-hi assistit els diversos Gossos diplomàtics i nombroses personalitats japoneses i estrangeres. —Havay.

La situació a Europa

Noves notícies sobre les darreres declaracions del canceller Stresemann diuen que aquest ha declarat que si el seu Govern quedia, ell seria el darrer canceller burgès d'Alemanya i que el bolxevisme envairia gran part d'Europa. Aquesta amenaça va encaminada a aconseguir, segons el mateix canceller dona a entendre, una estricte, intel·ligència anglo-franco-alemanya.

Mentre el canceller fa aquestes afirmacions, els nacionalistes bavaresos preparen la celebració de l'aniversari de Sedan, el 2 de setembre, i segons es diu, aquest dia proclamaran la independència bavaresa amb l'assistència del príncep Rupprecht i els mariscalcs Hindenburg, Ludendorff i Moogenen.

La nota belga ha produït gran decepció en els centres britànics, que encara creien que Bèlgica s'ajupiria.

Ha començat l'evacuació de Constantinoble per les tropes aliades.

Carnet de les lletres

UN LLIBRE D'AVENTURES

Les ombres de Verne, de Maine Reid i de tants altres autors de novel·les d'aventures, se us acuden davant les "Històries d'oncle Scrooge", que conta Mn. Lluís G. Pla en el seu petit volum per a infants. Són històries planeres de viatges per mar i per terra, de misèries i sort. Desfilen davant els ulls del que llegeix, la mar tempestada i les ciutats exòtiques i les terres desèrtiques. Sobre aquestes paisatges estranyes, acompanyats amb colors crues i ornats amb flors i besties estranyes; s'esdevenen petits episodis dels quals són protagonistes uns bons gents.

Tots els elements de suggestió són aprofitats perquè destaquen les virtuts d'una noia i del seu bon oncle. La mà amorosa de l'escriptor s'encarrega d'arrelar aquestes virtuts amb una llum atractiva i viva. Les "Històries d'oncle Scrooge", que semblen lentes sense cap ambició literària, pàgines nobles i clares, però són un model de llibre didàctic d'aventures. Els seus episodis amanyaguen la imaginació de l'infant, però una moral els tenyeix i els ordena. Mn. Lluís G. Pla ha pogut lligar en una breu producció els seus esclats de poeta, la seva llum de de narrador i la dolça humanitat de la seva moral. En la nostra literatura per a infants, modestes i tot com són, cal assenyalar les "Històries d'oncle Scrooge" amb una atenció admirativa.

Ship-boy

La Política

ELS EDITORIALS DE LA PUBLICITAT

Ha començat de treballar-se en la impressió del primer volum d'editorials prats del nostre diari. El llibre apareixerà, segurament, a la segona quinzena del mes entrant.

Com dignem tres passats, els qui se subscriuen abans de l'aparició de l'obra, podran beneficiar-se del preu reduït de 250 pessetes. El preu de l'obra, però, és de 300 pessetes.

En el present número, plana G. els nostres lectors trobaran un butlletí que podran omplir i retenir, per tal de subscriure's a la dita obra, remetent-lo amb franquícia de cinc cèntims per l'arribar, i dos cèntims per les poblacions de fora, a "Edicions Pàtria", carrer de la Diputació, núm. 95, baixos. El sobre ha d'anar obert.

En aquest volum, que serà d'ample format, hi figuren uns 120 editorials, a partir de la catalanització de LA PUBLICITAT.

A l'hora d'ara s'han rebut ja nombrosíssimes subscripcions.

CONFERENCIA D'EN NICOLAU D'OLIVER

Disculpe que en dia primer de setembre, En Lluís Nicolau d'Oliver donarà una conferència a l'estatge de la Joventut Nacionalista "La Pol", Salmerón, 56, pval.

PER LA TRIPLE ALIANÇA

Diversos periòdics de Catalunya reben publicats articles llargs i adreçats al projecte de la Triple Aliança basco-gallgo-catalana.

Per la seva especial significació, planeus d'esmentar l'article aparegut a la fulla mensual evolucionista "El crit de la muntanya", reproduint-ne l'adhesió amb què el clau: VEs nacionalistes de València es consideren representants pels de Catalunya i, en la lluita que s'ha d'emprendre des de diversos indrets de la Península, nosaltres denunciem el nostre lloc."

Els nacionalistes bascos, per la banda llur, segueixen els preparatius de la reunió de l'Imne de setembre a Barcelona, amb caràcter entusiasta.

Diuen que passat l'últim dia de la localitat de la Joventut Basca, de Bilbao, l'anunciada Assemblea nacional del partit nacionalista basc, convocant-hi representants de més d'un centenar d'entitats.

Per ponderar la importància de la reunió, diu el valent diari "Aberri", que fou tal regada "la més transcendental de les que porta celebrades el Nacionalisme".

En un dels més grans entusiasmes, s'apropia el que porta realitzat la Península nomenada en la primera reunió, concedint-se-li voses i àmplies facultats per continuar viuent.

Es reberen, doncs, nombroses adhesions de Guipúzcoa, Araba, Navarra i Labort.

COMPLEMENT DE NOTICIA

La notícia que ahir donàvem referent a la constitució de la nova agrupació nacionalista "Sempre avança", amb el periòdic del mateix nom, no era completa: hi faltava dir que un altre són domiciliats a Berceo Blauques.

Amó, què ho fem constar.

FINANCES I COMERC

COTITZACIONS DEL DIA 29 D'AGOST DE 1923

BORSI MATI					BORSI NIT					DIVISES ESTRANGERES					BORSA DE MADRID					BORSA DE PARIS					CANVI DE L'OR					MERCAT DE COTONS																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
Nord.	68.50	Alt	Baix	Tanc	obra	Alt	Baix	Tanc	Francs.			42.25	Interiors		72.25	Londres	80.10	80.10	Monedes or Alfons.		135.50	Disponible																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA					DEUTES DE L'ESTAT					OBLIGACIONS FERRO-CARRILS					OBLIGACIONS FERRO-CARRILS					AIGUA, GAS I ELECTRICITAT					ACCIONS					ACCIONS VARIES					ACCIONS VARIES					BORSA DE PARIS				
Empr. 1914.	74.50	74.50	74.50	74.50	Interior 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Vallès 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Manresa 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Fluid. Elect. 6% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Dane d'Espanya.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Gr. Tabacs F. 1.	71.70	71.70	71.70	71.70	Indus. Alcohola.	71.70	71.70	71.70	71.70	Interior esp.	71.70	71.70	71.70	71.70
Empr. 1920.	74.50	74.50	74.50	74.50	Exterior 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Almansa 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Gral. Tram. 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Fluid. Elect. 6% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Banc de Espanya.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Trassatlantica O.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Transmedit.	71.70	71.70	71.70	71.70	Banc Espanyol.	71.70	71.70	71.70	71.70
C. C. Municipal.	74.50	74.50	74.50	74.50	Exterior 4% B.	71.70	71.70	71.70	71.70	Osques 4% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Tramvies BEG 5% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Fluid. Elect. 6% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Banc de Catalunya.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. S. A. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70	Ac. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70	Ac. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70
Diputació de Barcelona.	74.50	74.50	74.50	74.50	Exterior 4% C.	71.70	71.70	71.70	71.70	Tudela 5% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Nov. L. Dip. 3% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	C. Fluid. Elect. 6% A.	71.70	71.70	71.70	71.70	Credit i Banques.	71.70	71.70	71.70	71.70	S. A. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70	Ac. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70	Ac. Alcant.	71.70	71.70	71.70	71.70

VALORS QUE ES COTITZEN A LA BORSA DE BARCELONA I NO ESTAN ENCARA INCLOSOS A LA COTITZACIO OFICIAL

Adm.	Cort.
Traction 7% 1921.	100.50
Traction preferents.	113.50
C. C. Col·lectiva 6%.	95.50
Poblenou 1% C. 6%.	95.50
Bons Exposició 6%.	95.50
P. Catalunya 6%.	95.50
F. Cremallera 6%.	101.50
S. A. Gueli 6%.	94.15
M. Potassa Soria 7%.	94.15
G. Metrop. 6%.	95.50
G. T. Barcelona 6%.	95.50
Hotel Ritz 7%.	94.15
Apuntament Sevilla 6%.	94.15
Productes Petrol 6%.	95.50
Gallego Electricitat 6%.	95.50

Anuncis Oficials

F. C. METROPOLITA DE BARCELONA, S. A.

Es fa avinent als senyors accionistes que en virtut d'acords del Consell d'Administració i del Comitè Directiu de la Societat, el segon dividend passiu del 25 per cent haurà de fer-se efectiu el 31 d'octubre vinent.

En interès dels senyors accionistes s'ha pogut obtenir la unificació dels dos expressats pagaments per a l'última de les dates indicades, de manera que la totalitat del desemborsament sigui pesetes 250 per títol, podrà en aquesta forma efectuar-se el 31 d'octubre, a la Banca Marsans, S. A. (Rambla de Canaletes, número 2), contra presentació dels resguardos provisionals, els quals seran canviats pels títols definitius.

Barcelona 29 d'agost de 1923.

ELS GERENTS.

A. GAMINDE, A. VIKAS

JOSEPA TRIAS I ESPARRAGUERAS

DE BONFILL

mori ahir, dia 29, a Sant Boi de Llobregat confortada amb els auxilis de la Religió

(A. C. S.)

Els que la ploreu: vidu Plàcid Bonfill, fill Xavier, filla política Teresa Giralt, nét, germana, nebots, cosins i parents tots, fan saber a llurs amics i coneguts tan trista nova.

Matallies dels nens J.A. Wennberg De la casa de Mises Metge ricòrdia. Dimarts, dijous i dissabtes, de 3 a 5. Balmes, 90, principal, primera.

Análisis - Institut Dr. Níria i Dr. Carles. Examen d'orina, sang, esputos, Anticòrpus. Plaça, 5, pral.

Dr. Sueiras - Cirurgia. Malalties de la dona. Vies urinàries. Dill i de 4 a 8. FONTANELLA, 15

HEMORROIDES (morenes) - Cura radical garantida sense operació. Dr. Cardoner, especialista, ha traslladat el consultori de la Rambla de les Flors, 24, a la Rambla de Sant Pere, 30, pral., i de 8 a 10 del matí i de 3 a 6 de la tarda

Chaves i Cia, S. en Cta. - Banca, canvi, valors. Rambla del Centre, núm. 8. Telèfons 1230-1231 A.

A TIANA - Gran Hotel. Servei a la carta. Coberts a 750 pesetes. Carrer de la Plaça, 34.

SOLER i TORRA G. MANS - BANQUERS - RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, i BONSUCES, 1

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI - NEGOCIEM TOTS ELS CUPONS VENCIMENT 1 DE SETEMBRE

ULMARIOL - Calma i a l'acte cura tota mena de

DOLOR - Medicament d'ús extern Laboratori MORATÓ PALAU TORDERA

EL PAPER DE FUMAR - NIKOLA

Dr. Pérez Hernández - Malalties de la PELL. AVAROSI I GENITO-URINARI. Plaça de Teina, de 7 a 9. Telèfons de 10 a 12.

RESTAURANT ROYAL - Saló de Te

VANOS - Ferran, 14. Casa OMBRELLES CLAPES

MERCAT DE LLOTJA

BLATS					FARINES					DESPULLES					CEREALS					LLEGUMS					GARROFES					FARRATGES					VAGONS ARRIBATS				
Arad i Navarra.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44	Força de.	70 a 71	70 a 71	70 a 71	70 a 71	Número 3, de.	26 a 27	26 a 27	26 a 27	26 a 27	Moresca catal.	30 a 31	30 a 31	30 a 31	30 a 31	Bomba, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Escaud. de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Alfals primera, de.	7 a 8	7 a 8	7 a 8	7 a 8	Estació M. S. A.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44
Castella i Leó.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44	Extra local, de.	70 a 71	70 a 71	70 a 71	70 a 71	Número 4, de.	26 a 27	26 a 27	26 a 27	26 a 27	Moresca Plata non. de.	30 a 31	30 a 31	30 a 31	30 a 31	Espectat, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Estació M. S. A.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44
Castella i Leó.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44	Corrent de.	70 a 71	70 a 71	70 a 71	70 a 71	Terçer, de.	26 a 27	26 a 27	26 a 27	26 a 27	Moresca Plata vell, de.	30 a 31	30 a 31	30 a 31	30 a 31	Sicote, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Estació M. S. A.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44
Castella i Leó.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44	Blanca extra Castella, de.	70 a 71	70 a 71	70 a 71	70 a 71	Quart, de.	26 a 27	26 a 27	26 a 27	26 a 27	Moresca Plata vell, de.	30 a 31	30 a 31	30 a 31	30 a 31	Manilla, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Negra de coco, de.	107 a 115	107 a 115	107 a 115	107 a 115	Estació M. S. A.	43 a 44	43 a 44	43 a 44	43 a 44

Impressió general:

Morag. - Hi ha molt poc compradors i per tant les operacions són bastant reduïdes.

Els preus, com pot veure's en certs articles, ofereixen depreciació, mentre que altres augmenten una mica. En blats, n'aportem molta més oferta de l'exterior que dies endarrere, com també de la nostra terra, però com que aquests fabricants es resisteixen a comprar, els preus són un xic més fluxos.

En les farines hom pot veure que de la de qualitat força en pretenen més preu, però això és degut a la poca existència a l'entorn per no ésser època aquesta de consum a la nostra plaça.

Els llegums, com mongetes i arròs, en res varien avui; en canvi els cigrons es refermen un poc per la manca d'ofertes.

Els farratges, més sostinguts, degut a la manca de vagons que es ve notant a les estacions d'Urgell.

Camiseria SANS - Boqueria, 32. Gran assortit en corbates

Pastilles Laxants Prais - cada dia te dansant de 5 a 2/4 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Camiseria SANS - Boqueria, 32. Gran assortit en corbates

Pastilles Laxants Prais - cada dia te dansant de 5 a 2/4 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Camiseria SANS - Boqueria, 32. Gran assortit en corbates

Pastilles Laxants Prais - cada dia te dansant de 5 a 2/4 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Camiseria SANS - Boqueria, 32. Gran assortit en corbates

Pastilles Laxants Prais - cada dia te dansant de 5 a 2/4 de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

ELS EE. UU.

Un missatge del govern nordamericà als Governamentals sobre l'ajuda a Europa

Washington, 29.—L'ambaixador dels Estats Units a París ha estat encarregat de portar un missatge del Govern nordamericà per als Governamentals.

COOLIDGE CONTINUARÀ A FER DE PAU DE MR. HARDING

Londres, 29.—El corresponent del Times a Washington comunica que Mr. Coolidge es proposa de prendre novament pel seu compte el projecte de Mr. Harding, de convocar l'any que ve una conferència mundial encarregada d'elaborar un sistema de cooperació internacional en el qual cristallitzessin els sentiments pacífics de les diverses nacions, de manera que fessin impossible que el Tribunal de Justícia internacional col·loqués fora de la llei una nació que recorregués a la força per fer triomfar les seves miras en un conflicte internacional.

EL RECONeixEMENT DEL GOVERN MEXICÀ

Nova York, 29.—En els cercles polítics han estat informats de la confirmació del reconeixement del Govern mexicà pels Estats Units.

LA CATASTROFE DEL "GOOLIAH": EL QUE DIU L'ÚNIC SUPERVIVENT

Londres, 29.—L'únic supervivent de la terrible catàstrofe del "Gooliah", el capità de l'equip, "Gooliah", ha arribat a París, on ha estat rebut amb honors. El capità ha estat rebut amb honors i ha estat rebut amb honors.

LES REPARACIONS

Stresemann declara que si ell cau, el bolxevisme envairà gran part d'Europa

EL CANCELLER ALEMANY CERCA INSISTENTMENT UNA ESTRETA INTELLIGENCIA ANGLO-FRANCO-ALEMANYA

Els nacionalistes preparen la proclamació de l'Independència havaresa

Londres, 29.—El "Daily Graphic" publica una intervenció del seu capítol especial amb el doctor Stresemann. El canceller alemany ha declarat: "Si el meu Govern cau sense haver arribat a cap resultat, jo seré el darrer canceller burgès d'Alemanya. Si això succeeix, no sols Alemanya, sinó una gran part d'Europa és tornaria bolxevista. Tot això bé si podem alimentar el poble, però no tenim què fer."

El poble alemany és molt pacient, però quan no té per menjar, cal que obri. Amb tot, farem el que podrem per sobreportar la crisi pròxima.

BAVIERA PENSA PROCLAMAR-SE INDEPENDENT EL DIA 2

París, 29.—Telegrafia de Crefeld a "Le Journal" que el dia 2 de setembre tindrà lloc a Nuremberg una gran cerimònia, amb ocasió de l'aniversari de la batalla de Sedan.

Segons rumors que circulen, sembla que Baviera té la intenció de proclamar la seva independència aquest dia.

LES REGIONS OCUPADES L'AGITACIÓ COMUNISTA

Dusseldorf, 29.—Continua l'agitació comunista. A Dortmund s'han produït incidents. Durant una reunió, diversos oradors comunistes comentaren, en termes violents, la prohibició de celebrar reunions dictada per les autoritats d'ocupació i ho aprofitaren per declarar que allò era una nova prova de la perfídia imperialista que li ha entre el capitalisme alemany i l'imperialisme francès.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

ELS ESTATS BÀLTICS

La col·laboració polono-bàltica: La unió dels Estats bàltics Finlàndia i Lituània davant aquesta unió

L'interès francès

Les cançons populars són el Museu paleontològic de l'ànima de les nacions. Així com les petrificacions geològiques permeten de descobrir l'enigma del passat de les espècies orgàniques, reconstruir llurs formes antigues anàtiques i, a l'aduec, endevinar la manera de viure d'aquells organismes, la cançó popular també ens revela d'una manera indirecta, però segura, la història remota d'una nació, i sobre tot la naturalesa de la seva mentalitat, el més individual, el més particular de la seva ànima.

Anant pels carrers de Vilna i en veure la gravetat estranya i fins ridícula dels seus habitants, provava d'explicar-me aquest curiós fenomen psicològic. Diverses explicacions acudien al meu esperit. En les unes apareixien causes estables, duradores, "eternes"; en altres, solament causes més o menys recents que depenien de certes condicions històriques, polítiques o culturals.

L'OPINIÓ BRITÀNICA I LES REPARACIONS

Londres, 29.—L'Agència Reuter diu que la impressió en els cercles autoritzats és que la solució de la qüestió de les reparacions no és, ni de molt, pròxima. Es lamenta que en les últimes notes franco-belgues no es parla per a res de la proposició britànica de constituir una missió internacional de perit per calcular la capacitat de pagament d'Alemanya.

AMENACES DE VAGA GENERAL MINERA A TOT ALEMANYA

Dusseldorf, 29.—Una delegació municipal d'Essen ha anat a Dortmund per demanar al comitè general de la República que intervingui en el conflicte entre patrons i obrers miners de la regió.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

EL PROXIM ORIENT

L'assassinat de la Comissió italiana a Albània origina disturbis a Milà

L'INFORME DEL SECRETARI GENERAL DE LA COMISSIÓ INTERNACIOLADA SOBRE L'ATEMPTAT D'EPIROTO

Ha començat l'evacuació de Constantinoble per les tropes aliades

Torí, 29.—A les dotze de la nit fou coneguda a Milà la notícia de l'assassinat de la missió italiana encarregada de la delimitació de les fronteres d'Albània.

LA IMPRESSIÓ A ROMA

Roma, 29.—La notícia de l'assassinat a la carretera de Janina d'alguns oficials italians ha causat fonda impressió en tots els centres polítics i militars i en l'opinió pública.

EL GOVERN ITALIA ADOPTA MESURES

Roma, 29.—L'Agència Stefani diu que el Govern italià ha adoptat les mesures que fa precisos l'extraordinària gravetat que revesteixen els successos d'Epirot.

NOUS DETALLS DELS ASSASSINATS D'EPIROTO

Roma, 29.—Segons "af. Tribuna" la tragèdia de la malansa cor. L'assassinat ha acompanyat el cadaver fins al camp, la germana fins a l'església, la mare fins al cementiri. L'amor de l'esposa no és, doncs, ni fort ni durable. Això no és pas una veritat nova per a nosaltres, però el fet de trobar-la en una cançó popular, en una obra de gent primitiva, mereix atenció.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

HONGRIA

La repressió de l'especulació: Els acaparadors seran castigats sense recurs

La repressió de l'especulació: Els acaparadors seran castigats sense recurs

Budapest, 29.—S'ha reunit el Consell de ministres, prenent acord d'importància, encaminats a la repressió dels especuladors.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

LA DECEPCIÓ ANGLESA

París, 29.—Segons notícies franceses pel corresponent a Londres de "Le Petit Parisien", sembla que la nota belga ha causat a Londres un sentiment general de decepció.

Antologia de contes estrangers

El filtre d'amor d'Ikey Schoenstein

per E. Henry (Nord-Amèrica)

La farmàcia de "La Llum Blava" és situada a la Bowerly (1) i la primera Avinyó, en la distància entre els dos carrers és més curta. "La Llum Blava" no considera que la farmàcia sigui una cosa de requinella, fragància i sota la crema. Si l'home un calament, no us donarà un bombó.

La col·laboració polono-bàltica

de fets. Ho hem convingut per aquesta nit, i Rosy, aquesta vegada, no s'ha mogut de l'informació fa dos dies seguits. Però resten, encara cinc hores i tinc por que em planifiqui algun viatge al moment de ballar.

La col·laboració polono-bàltica

de fets. Ho hem convingut per aquesta nit, i Rosy, aquesta vegada, no s'ha mogut de l'informació fa dos dies seguits. Però resten, encara cinc hores i tinc por que em planifiqui algun viatge al moment de ballar.

La col·laboració polono-bàltica

de fets. Ho hem convingut per aquesta nit, i Rosy, aquesta vegada, no s'ha mogut de l'informació fa dos dies seguits. Però resten, encara cinc hores i tinc por que em planifiqui algun viatge al moment de ballar.

Sessió de l'Ajuntament

Més nomenaments de personal indesitjables :- Els lerrouxistes i la U. M. N. contra la Mancomunitat de Catalunya: les planxes del senyor Roça :- L'homenatge a Rafel Casanova

Sobre la sessió, ordinària de segona convocatòria a un quart de set, presidint l'alcaldia senyor marqués d'Albela.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, es passa al

DESPATX OFICIAL

Entre altres oficis, d'ordre interior i de comunicacions del Govern civil, n'hi ha set posant a coneixement la remoció d'alcaldia de barri; de l'Associació Valenciana de Caritat, remenciant la quantitat que donaren una comissió de regidors barcelonins pels pobres de València; un altre de l'Alcaldia d'Hospitalet de Llobregat, comunicant que el Consistori ha acordat rectificar la numeració del carrer de Travessera, divisió del terme municipal d'Hospitalet i Barcelona; un altre del senyor alcalde comunicant que l'Exposició Internacional del Moble s'inaugurarà el dia 13 de setembre, a dos quarts de quatre de la tarda; i d'altres de menor interès.

CONDOL PER LA MORT D'EN GINER DE LOS RIOS

El senyor alcalde s'aixeca dient unes sentides paraules de condol per la mort del senyor Giner de los Rios, elogiant la seva obra, especialment la realitzada a la Comissió de Cultura.

El senyor Roça remencia les paraules del senyor alcalde, i diu sentides paraules a la memòria d'En Giner de los Rios.

Diu que el millor homenatge que se li podria fer és posar el seu bust a les Escoles del Bosc de Montipich, iniciades per ell.

El senyor Maynés se suma al condol i a la proposició del senyor Roça, homenatge que ha de fer la Comissió de Cultura.

El senyor Nadal també se suma al condol, segurament impel·lida la voluntat de tota la Comissió de Cultura.

Diu que portarà a la Comissió la iniciativa del senyor Roça.

El senyor Junyent també s'adhereix al condol, tributant un èpica al final.

El senyor Barbey fa també l'elogi de l'obra que dintre l'òrbita de la cultura va fer el senyor Giner de los Rios, associant-se, en nom dels regidors d'Acció Catalana, al condol.

Després de fer constar el seu condol el senyor Arquer, el senyor alcalde diu que es faci constar en acta el sentiment del Consistori i d'acceptar, en principi, la proposició del cap de la minoria radical.

ORDRE DEL DIA

Dels dictàmens que hi ha pendents de discussió en continuem alguns d'amb la taula.

En de la Comissió de Foment demanant una prórroga de tres mesos per acabar les obres de contractació adjudicada al senyor Joan Mest per a acabar l'edifici destinat a l'administració, inspecció i celebració d'arbitris, originalment debatut entre els senyors Baró de Viver, Tusell i Maynés.

El senyor Baró de Viver impugna el dictamen alegant el preu excessiu que costen aquestes obres, defensant-lo el senyor Tusell i Maynés, basant-se en que s'ava fer per subhasta per Ajuntaments anteriors.

Per fi, continua el dictamen demanant la taula.

DICTAMEN SOBRE PROVISIO DE PLACES

N'hi ha un altre, de la Comissió de Foment, proposant: Primer, que se celebri públic concurs per proveir per aquest mitjà tres places de delinquentes per a les oficines facultatives de la Direcció General dels Serveis Tècnics Segon, que constituïssin el Tribunal censor del concurs els regidors senyors Xarier, Tusell, Josep Nonell, Pere Domènech, Joaquim Degollada, Enric Anglada i el director general dels Serveis Tècnics, fixant-se com a terme per a la presentació d'instàncies al Registre General de Secretaria, fins a mitja del dia 30 del mes que s'indica; tercer, que en efectivitat dels procediments extrems acordats supleï l'acord que adopta la Comissió de Govern als efectes del paràgraf darrer del cinquè dels acords complementaris del pressupost vigent.

El senyor Massot diu que fa dies a les sessions s'oposà a aquest dictamen, basant-se en el punt de vista reglamentari. Vaig fer avançar que s'havien de proveir les places per concurs i vaig demanar que es retreïssin perquè tornessin en forma reglamentària. Avui tornen en forma diferent, però no en una forma completament reglamentària. Avui s'ha infrin-git el reglament d'empleats, i això no ho pot fer la Comis-

sió de Foment. No és natural que els senyors regidors, no tècnics, jutgin un concurs entre arquitectes i enginyers.

El senyor Tusell defensa que el dictamen és reglamentari.

El senyor Massot diu que no més pot admetre que es digui que el nou dictamen està millor que l'anterior, però no que es digui que és reglamentari. Si s'aprova el dictamen, la minoria d'Acció Catalana votarà en contra.

El senyor Bordas diu que en un concurs d'agents d'arbitris el senyor Massot no respecta l'edat dels individus que marca el reglament.

El senyor Massot demana que es faci una revisió d'aquell personal.

Repeteix que la infracció del reglament és notòria.

En aprovar-se el dictamen fa constar els vots en contra de la minoria d'Acció Catalana.

Un altre dictamen semblant també s'aprova en les mateixes circumstàncies.

El senyor Massot impugna un altre dictamen, proposant el nomenament de set individus de la Secció d'aspirants del Cos de Bombers. Diu que no es poden preveir aquestes places fins que s'hagi resolt l'adaptació dels bombers de Sarrià. Demana que quedi damunt la taula, així com un altre que demana la dissolució del Cos de Bombers de Sarrià i l'adaptació d'alguns dels individus que el formaven, constituint la Secció d'Eventual de Sarrià.

El senyor Degollada diu que no té res que veure l'altre dictamen amb l'altre, car hi ha places vacants suficients per als bombers inadapts de Sarrià. El demana que no faci continuïtat damunt la taula el primer.

El senyor Massot li accedeix. L'altre continua pendent de discussió per a la pròxima sessió.

DEBAT A L'ENTORN DELS COMPTES DE LES DESPESSES OCASIONADES PER LES BRIGADES SANITÀRIES DURANT EL CONFLICTE DE LES ESCOMBRIERES, QUE SON APROVATS :- EL SENYOR ROÇA ATACA LA MANCOMUNITAT I S'AGAGA ELS DITS REPETIDORS VEGADES

Hi ha una comunicació de l'Alcalde relativa a la seva gestió amb motiu del vot de confiança donat pel Consistori amb motiu del passat conflicte de les escombrieries.

Es demana un vot de gràcies als secretaris de les finances d'Alcaldia i una gratificació. El senyor Maynés ho troba excessiu, car els secretaris, en aquells instants obraren simplement com a bons ciutadans, obligats per llur càrrec.

En parlar-se de l'aprovació dels comptes de les despeses ocasionades per les brigades sanitàries cadides per la Mancomunitat, el senyor Roça demana la paraula.

Es plany que s'hagués dit que les brigades no cobraven i ara resulti que ocasionen a l'Ajuntament 125.000 pessetes, és a dir, més de trenta pessetes diàries per individu. Afegeix que ho fa constar perquè d'ara endavant, veient pels interessos municipals, no es vulgui pagar de la Mancomunitat.

El senyor Baró de Viver demana que continuï damunt la taula.

El senyor Maynés diu al senyor Baró de Viver que caldria que s'hagués preocupat de l'assumppte des del primer moment.

Explica la gravetat que tingué el conflicte, del qual no se'n podia sortir per camins fàcils. Si s'arranjà — digué — és gràcies a la cooperació de la Mancomunitat.

El senyor Roça en lloc d'agrair aquesta cooperació, la censura. Si hagués examinat bé els comptes veuria com són injustes des seves paraules. En un brillant elogi dels homes que s'ofereixen a recollir les escombrieries, donant l'exemple als empleats de l'Ajuntament, car els que treballaven a les brigades no solament no hi tenien cap obligació, sinó que molts d'ells, els peons caminiers, vingueren d'altres indrets llatins de Catalunya exposant-se a la vida.

El senyor Roça diu que ell reconeix l'abnegació d'aquests homes. No diu que la Mancomunitat és l'Estat de Catalunya? Doncs, que ho pagui ella.

El senyor Maynés diu que l'exemple d'aquests homes mereix una gratificació, i és l'Ajuntament de Barcelona el qui l'ha de regatejar? Els comptes són detalladíssims i purs; no mereixen això. Demana un vot de gràcies per a l'Ajuntament i per a la Mancomunitat.

El senyor Roça demana si

han cobrat els homes de l'Estat espanyol que també recolliren escombrieries.

El senyor Maynés diu que sap perfectament que tots han cobrat a bastament. El senyor Roça no havia de fer qüestió política d'un assumpte tan important com aquest. Repeteixo que això no mereix altra cosa que un vot de gràcies a la Mancomunitat.

El senyor Baró de Viver torna a demanar que continuï pendent de discussió.

El senyor Martí Esteve diu que no hauria portat avui a discussió les gestions de l'Alcaldia i de la majoria de govern durant aquell conflicte. Quan va ésser hora — afegeix — ho vaig fer amb tota lialtat pre-lant en nom d'aquesta minoria. Les meves paraules d'aleshores no eren inspirades — com si ho fes ara podrien semblar-ho — per un afany de crítica i de censura a un partit adversari que té la responsabilitat del govern de la ciutat, sinó per un desig que es fessin més bé les coses i es rectificassin errors, i sobretot, omissions. Recordo que en aquella ocasió, després del meu parlament, va intervenir en el debat el senyor Roça i, quan tots esperàvem un discurs d'oposició, ens va sorprendre el seu governamentalisme, alençant les meves crítiques i dient que calia donar un vot d'absoluta confiança a l'Alcaldia per remeiar el conflicte.

Cal que ens recordem d'aquells moments, quan l'autoritat governativa deia que era impotent per garantir la vida dels ciutadans, quan els que tenen obligació de complir les ordres de l'autoritat municipal es resistien per por de perdre la vida, quan només en sentir parlar de sancions, la minoria radical anunciava que s'oposaria a tota sanció contra els que per solidaritat o per indefensibilitat seguissin la voga, i en aquell moment, en què les escombrieries acumulades pels carrers ens omplien de vergonya i amenaven la nostra salut, la Mancomunitat posà al servei del Municipi les seves brigades sanitàries, i així fou rebut per tots com un conhort i als pocs dies els carrers quedaven nets.

Jo sabia, amb tot i no conèixer segurament tant com el senyor Roça al despatx de l'Alcaldia, que aquells serveis havien d'ésser remunerats, com ho eren a prems verament extraordinàries els que prestaven voluntàriament molts ciutadans, recollint escombrieries o portant camions. I ara el senyor Roça, en nom d'un partit que encara és diu popular, s'oposa a gratificar un servei no a la Mancomunitat, sinó a uns modestíssims peons que esposaren llur vida per Barcelona sense una obligació que altres hi tenien.

Si en el moment del conflicte s'haguessin demanat quantitats exorbitants per prestar aquell servei, ni el senyor Roça ni ningú no hauria tingut pit per oposar-s'hi. No és l'ètica de fer-ho ara, quan el conflicte ja és passat, davant d'uns comptes que si es mira bé segur que no contenen cap mica d'exageració. Aleshores els radicals callaren: els de la U. M. N. van renunciar a fer una crítica fins que el conflicte s'hagués resolt. Nosaltres que forem els únics que advertírem errors i que els censuràrem, ara diem que és injust i deslleial de regatejar uns comptes als que vingueren a frentar's del conflicte i aquesta minoria votarà satisfeta el vot de gràcies que es proposa per a la Mancomunitat de Catalunya.

El senyor Roça llegia alguns comptes, referents principalment als preus dels menjars. Diu que, essent cent els homes, surt la manutenció a una de trenta cines pessetes diàries per a cada un. Després, naturalment, essent com eren, a prop de 250 homes, els seus comptes no hi sortien, car resulta que la despesa diària de cada home és força més petita de la mitja del que ell digué. (La falla dels comptes del senyor Roça produïu un gran autèntic a l'òrbita i una general hilaritat al Consistori.)

El senyor Alcalde prega que s'aprovin els comptes avui mateix.

El senyor Baró de Viver diu que no hi té cap inconvenient, però, que votaria en contra.

Es presenta la següent proposició incidental, firmada pels senyors Gabarró, Maynés, Junyent i Nadal. Primer: Que s'aprovin els comptes presents per l'Alcaldia per la forma com s'utilitzà el dit vot de confiança que li fou donat. Segon: Que es doni un vot de gràcies a la mateixa Alcaldia per la forma com utilitzà el vot de confiança; i tercer: Que es faci extensiu a la Mancomunitat el testimonio de l'agraïment de la Corporació municipal per la cooperació que li donà.

El senyor Maynés diu que, el Sr. Roça ha dit que foren 100 homes els que s'ofereixen, quan realment hi havia 100 mossos

d'esquadra i més de 100 peons i homes de brigades. Com que gairebé tots eren forasters, calgué servir-los els menjars al Mercat d'En Galvany, amb totes les dificultats d'una vaga, establint-se arrens. Però la cosa més formidable és que cada un d'aquests menjars que el senyor Roça troba exorbitants, resulten, segons càlcul que s'acaba de fer a les oficines de comptabilitat a 5/50 pessotes per persona. Tot això ho ha pagat la Mancomunitat, i avui l'Ajuntament com a just, ho paga, és a dir, la ciutat paga els que han servit la ciutat.

No s'hi val a censurar, quan tot, des del president fins a l'últim empleat, s'han sacrificat, posant l'interès de Catalunya per damunt de la política.

A propòsit d'això, promouent el senyor Maynés alguna paraula patriòtica, que s'oposava a bromes pel senyor Roça, tingueren una calorosa discussió els esmentats regidors, que el president aconseguí calmar després de molts esforços.

El senyor Martí Esteve diu que quan fou l'hora d'asse-nyalar el que seria l'òrbita de l'Alcaldia, ho vaig fer reconeixent, però, la bona voluntat. Avui, en tractar-se de donar-li un vot de gràcies, no ens podem negar, així com al president de la Mancomunitat.

El senyor Junyent se suma a les manifestacions dels senyors Esteve i Maynés.

S'aproven per unanimitat les dues primeres parts de la proposició. La darrera, que es passa a votació nominal, s'aprova amb els vots en contra dels radicals i monàrquics.

SEQUEIX L'ORDRE DE DIA

Encara continua damunt la taula la proposició demanant que les Comissions quedin com abans de retirar-se els regidors d'Acció Catalana.

Hi ha un dictamen d'Hisenda proposant que sia desestimada una instància sollicitant una exempció de l'arbitri d'inquilinat.

El senyor Esteve demana que es facin unes regles o bases per a veure quines entitats en són exemptes i quines no ho són. Prega que quedi el dictamen damunt la taula mentre no marquin aquestes bases.

El senyor Bladé diu que es farà. Li prega que deixi aprovar aquest dictamen, car és urgent.

El senyor Esteve li accedeix. La major part dels altres dictàmens, així com el de les diverses Comissions, són aprovats.

PROPOSICIONS

Entre altres, es presenten les següents:

Una dels senyors Barbey, Nadal, Quirós i Olivella, per a què: primer, pugui celebrar-se la festa a honor de les Colònies Escolars del present any, que organitzi la Societat Anònima Esbarjos i Atraccions i que per a la millor organització s'ordini el tancament del Parc des de la una de la tarda fins a acabar-se la festa, com es va fer l'any passat, el dia 6 del mes que ve; segon, que l'Ajuntament hi assisteixi en corporació amb la bandera de la ciutat i la banda municipal; tercer, que s'autoritzi a l'Empresa del dit espectacle perquè pugui posar quixotes, sens perjudici que sien donades invitacions a les famílies dels escolars.

Fou aprovada.

DEBAT A L'ENTORN DE L'HOMENATGE A EN RAFAEL CASANOVA

Hi ha una proposició dels senyors Barbey, Esteve, Guàrdia, Nadal, Bremon, Anglada, Triag i Junyent, interessant que el dia 11 de setembre l'Ajuntament en incorporació i amb assistència de la banda municipal, porti una corona de flors al monument del conseller Casanova.

El senyor Baró de Viver presenta la següent esmena: "Que l'adhesió d'aquest Ajuntament a l'homenatge a Rafel Casanova no signifiqui desafecte a Espanya, sent, altrament, l'afirmació del seu propòsit de no trencar la unitat llatina".

El senyor Roça ataca durament el catalanisme, amb termes molt poc afortunats. Comenta la triple al·lusió basco-gallego-catalana, on es veu clarament que es va contra l'Estat espanyol. I a un acte que té aquest mateix esperit antiespanyolista es demana l'assistència de l'Ajuntament.

El senyor Baró de Viver diu que ell no s'hi oposaria si no hi hagués un homenatge a Rafel Casanova.

El senyor Maynés explica com no es fa res més que el que es fa als altres anys. Nosaltres no retrofem l'homenatge amb un aspecte separatista, perquè avui no som separatistes. És un homenatge a un home que morí defensant la llibertat de Catalunya, i en això el senyor Baró de Viver no hi pot veure cap desafecte a Espanya.

El senyor Junyent també diu que no representa cap acte separatista, car ell considera

enemic seus els enemics d'Espanya.

El senyor Nadal diu que votaria la proposició perquè no creu que signifiqui un desafecte a Espanya. Diu que no pot votar l'esmena del senyor Baró de Viver perquè la Unió Monàrquica va contra l'esperit de Catalunya.

El senyor Roça insisteix que és un acte separatista. Diu que no entén com els de la Federació Monàrquica ho poden defensar, car donen la clau de gentilhomes i el marquesat a un Borbó.

El senyor Esteve diu que no sent necessitat de defensar la proposició. Nosaltres posem en la commemoració de la gesta històrica el sentit de les nostres generacions catalanes. Després de la caiguda de Barcelona, l'11 de setembre de 1714, perdérem els atributs polítics de la nació, però abans s'havia anat perdent la consciència de nacionalitat. En la festa anual de l'onze de setembre hi posem tota la nostra ambició d'obtenir per a la nostra pàtria la màxima llibertat. Per això signem la proposició. El senyor Baró de Viver ens ha fet l'honor de reconèixer que nosaltres no podem votar la seva esmena. Ja hem dit moltes vegades que no sentim odi a Espanya com a nació, però com a Estat opressor de Catalunya és el nostre enemic i ens hi trobem, com de clarar-se en l'Assemblea que donà lloc al naixement d'Acció Catalana, en estat moral de guerra.

El senyor Baró de Viver diu que sosté l'esmena perquè creu que la proposició signifiqui un desafecte a Espanya.

El senyor Nadal diu que Acció Catalana anirà a la festa amb el seu esperit, ells amb el propi, que és diferent.

Es passa a votació de l'esmena del senyor Baró de Viver, essent rebutjada per 21 vots contra 10. S'aprova la proposició amb els mateixos 10 vots en contra.

Votaren en contra els radicals i els monàrquics.

A dos quarts de deu s'aixeca la sessió.

Notes informatives

DEMANANT UNA MILLORA

Una comissió de veïns del carrer Llacuna, barriada del Pobu Nou, ha visitat el regidor senyor Escobé, per exposar-li la necessitat d'instalar una font pública en el tros comprès entre els carrers de Pere IV i Rajades.

El senyor Escobé ha reconegut la conveniència d'instalar aquesta font, i promet que farà tot quant estés al seu abast per tal d'aconseguir aquesta millora.

URBANITZACIO DEL CARRER DE SANT ADRIA

S'ha celebrat la subhasta per a les obres d'urbanització i asfaltat del carrer de Sant Adrià, des del de Segre al límit d'aquest terme municipal, havent estat adjudicada a la Societat Foment d'Obres i Construccions, per la quantitat de 171.117,87 pessetes.

Presidí l'acte el regidor En Josep Tomás, i l'autoritat el notari En Ferran Escrivà.

VISITA

Ha visitat el senyor alcalde N'Angel Blázquez Ginebreu, acadèmic corresponent de la Real Academia de la Història i catedràtic de Geografia i Història, el qual ha vingut a Barcelona per estudiar les antigues vies romanes.

LA COMISSIO DE SANITAT

Al despatx de l'Alcaldia s'ha reunit aquest matí la Comissió permanent de Sanitat, sota la presidència del senyor marqués d'Albela, despatxant assumptes de tràmit.

LA COMISSIO DE FOMENT

La Comissió de Foment, en la seva darrera reunió, acordà elevar al Consistori el projecte i pressupost per a la reforma del monument a l'actor Iscle Soler, que fou presentat oportunament pel seu autor a l'escriptor Gargallo.

En l'esmentada reunió foren presents diverses mocions del regidor Sr. Nonell interessant la parlamentació i abolició dels carrers següents: Torrijos, Gassot (entre Coello i Travessera) i entre Indústria i Corsega, Coello, Corsega, Roger de Flor (entre Corsega i Indústria i entre Coello i Travessera), i Riera de Sant Miquel.

Una altra interessant de treure del carrer Menéndez Pelayo dos canalsos inservibles, i una altra perquè es procedís a traslladar la font de la canonada dels carrers de Torrijos i Travessera, al mur del mercat de l'Abadessa Central.

Els senyors Cavanah i Iglesias formularen dues mocions per a la instal·lació de bombetes elèctriques al carrer de la Mollina, i perquè s'ordeni als propietaris del passatge de Fabra i Puig, entre els carrers de Sant Andreu i Orense, que construïssin els clavegueres abans que es procedís a la pavimentació de l'esmentat Passatge.

L'AJUNTAMENT PAGA

Els senyors professors que roben mensualment quantitats de l'Ajuntament, podran passar a fer-ho efectives a la Diputació municipal els dies 30 i 31 del corrent, de dos quarts de deu a una.

VISITA

Ha complimentat el senyor alcalde el delegat regi d'Ensenyament primari, En Manuel Luejé.

A Castelló d'Empúries

L'HOMENATGE DEL POBLE AL SEU AJUNTAMENT LEGITIM :- OFRENA D'UNA VARA A L'ALCALDE POPULAR SENYOR BORDAS

L'antiga vila empordanesa volgué celebrar amb tot esplendor la gran victòria guanyada contra l'ofensiva centralista anticatalana, intentada pel Govern de concentració liberal.

L'Ajuntament popular de Castelló i el seu digno alcalde elegit per la voluntat autèntica de la població, foren arbitràriament destituïts perquè no estaven disposats a ajupir-se a les imposicions anticatalanes del governador de Girona, senyor Luejé, i dels seus sequaços. L'esperit catalanista del l'alcalde popular senyor Bordas i dels regidors, sostingué el furs de la llibertat municipal, i en tots els moments el poble de Castelló ha estat al seu costat.

La noble i enèrgica actitud d'aquests patriotes ha triomfat de totes les arteries, i finalment el poble ha vist restituït als seus llocs el digno alcalde i els regidors injustament destituïts.

Amh aquest motiu diumenge passat se celebrà un gran homenatge, al qual s'adherí tota la població de Castelló d'Empúries.

Una comissió, formada pel Centre Nacionalista, Sindicat Centre Agrícola i Comarcal, Sindicat Agrícola Gremi d'Agricultors, Patronat de Cultura i Esports i Societat "Foc Nou", s'encarregà de la tasca d'organitzar l'homenatge.

EL MITING

A la tarda, una gran gerència es congregà al vell Palau dels Comtes desitjosa de sentir la paraula dels representants de Catalunya i tributar l'homenatge projectat a l'alcalde popular i a l'Ajuntament.

L'acte se celebrà als espais cívics del palau, convertit actualment en hospital. Al lloc d'honor, cobert amb una gran bandera catalana, s'hi instal·laren l'alcalde senyor Bordas i l'Ajuntament, acompanyats dels diputats de la Mancomunitat senyors Geli, Noguer i Comet i Santaló; els diputats a les Corts espanyoles senyors Pere Rahola, Pla i Carreras; els senyors Carles Jordà, ex-diputat de la Mancomunitat i ex-regidor de Barcelona; el senyor Baldri Rahola, molts alcaldes i regidors dels pobles dels voltants i nombroses representacions de centres nacionalistes i de la Premsa comarcal. Entre les moltes adhesions que es rebieren hi havia la de l'alcalde de Barcelona i el president de la Diputació de Girona, de senadors, diputats i d'altres personalitats polítiques.

Començat l'acte, el diputat pel districte, senyor Pla i Carreras, féu present al senyor Bordas la vara que per subscripció popular li ha ofert la vila de Castelló.

En fer-li tramesa de la insignia el públic, dir, tributà una formidable ovació al senyor Bordas.

PARAULES DEL SENYOR BORDAS

En començar a parlar el senyor Bordas l'ovació es refermà.

L'homenatge diu que sap l'obligació que contran en acceptar aquesta insignia, símbol de la llei, que farà complir i complirà a tothora. El li recordarà sempre que ha de treballar per Castelló i per la llibertat de Catalunya.

Entre una aixordadora ovació la majoria sentí "Els segadors", que són choreats per la multitud que s'atrapa a l'estatge.

ELS PARLaments

Seguidament el senyor Carles Jordà, que portava la representació del Consell central d'Acció Catalana, digué que li era un goig el tenir ocasió de retro homenatge al poble que durant sis mesos ha lluitat amb una tenacitat exemplar per la llibertat i perquè fos reintegrat al seu lloc l'Ajuntament que era l'expressió autèntica de la voluntat del poble.

Autoritats estranyes, donant crèdit de bon grat a les informacions de la gent que s'ajup a fer de policia indigema, van creure que podien guanyar les eleccions general sospitant l'Ajuntament i cometent tota mena d'atropells.

El poble, però, va redreçar-se amb serenitat, energia, no calent en arramentaments com l'esdevingué a Múllaga, llampes fugassims de justa indignació, sinó que va lluitar, incansable i decidit, sis mesos fins aconseguir la reposició del seu Ajuntament legítim.

Hi havia qui deia que la gent, cansada de la lluita, abandonaria els atropells, però els enemics de Catalunya han hagut de convèncer-se que quan la noble passió patriòtica es manté encesa i disciplinada, fiant-se solament del seu esforç i del seu ideal, triomfa sempre com ha triomfat ara.

Avui, acabà dient, ens hem reunit a la històrica capital empordanesa per festejar aquest triomf de la llibertat municipal; un altre dia ens reunirem a la capital de Catalunya, a la comtal Barcelona, per festejar la llibertat de

ANGLO-SOUTH AMERICAN BANK, LTD.

CASA CENTRAL: LONDRES -- CAPITAL I RESERVES: Més de Lliures esterlines 13.000.000

Succursals: Barcelona, Plaça de Catalunya, 9, Madrid, Bilbao, Vigo, Sevilla, València, París, Nova York (agència), Bradford i Manchester
24 Succursals a l'Argentina, Xile, Perú, Mèxic i Uruguai

ESPAIOSOS MAGATZEMS dintre de radi, a la disposició dels nostres clients i del comerç en general

CAIXES DE LLOGUER

Els Espectacles

PRINCIPAL PALACE Plaça del Teatre, 2 i 4
Tel. 5125 i 4736 A
EMPRESA: MARTI AYNETO

Avui, tarda, avui
EXTRAORDINARIA MATINEE
A dos quarts de cinc

Selecte programa de varietats
I a les sis en punt

29 representació de la revista d'història
SKETCH I SKITCHOS

amb **EL TORRENTE DEL AMOR**
75 artistes espanyols i estrangers. Entrada lliure

Nit, a les deu, 30 representació de

SKETCH I SKITCHOS

amb el nou gran quadro

EL TORRENTE DEL AMOR

TEATRES

TEATRE NOVELTATS

CIRC EQUESTRE
Gran companyia internacional acrobàtica, equestre, comèdia i musical. Director: Mr. Ventura Gassan.

Avui, dijous, gran matinee infantil a dos quarts de cinc. Nit, a les deu, primer dia de moda; programa nou, interessant i original. Exit creixent dels

60 Pallastres Comediants 60

ovacions sorolloses als artistes més petits del món

Fred Silvester y Cia.

El més difícil, el més extraordinari ha executat els inimitables

Les 4 Uessemis

Exit delirant dels japonesos; Fontana; 3 Carrots; Les 4 Marylans; Cuckoo; The Arques; Les Straws; Rivalto; i els reis de la

gracia Pompoif, Thedy i Emili, Nava i Carome, Silva i Kozak

Tots els cabells, capes i carabasses, barbares, cromatiques

Avui, gran debut

Es despatxa a completoria

Gran Teatre Espanyol

A única dos d'actuar de les

lletres, Thomas i Haimann

L'ALCOHOL RELACIONAT AMB LA

SEXUALITAT, LA CRIMINALITAT I

EL VENENI DE MANERA DE

GARRIS-LO

patrocinat pel president de la

República Argentina

inauguració dramàtica, de solen-

litz, a les deu de la nit

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, dijous, tarda, a dos

quarts de cinc. Nit, a les

deu. Programes extraordi-

naris. Projectió de notables

pel·lícules. Gran quadro d'a-

traccions. Exit de Jack Ma-

ma i les seves jazz-girls,

cants i balls arxius i

americans. Pilar Ivan, ba-

llarina els cel·lules. Bar-

tracs, equilibristes: comitat

de Vitale i Oribe, excèntrics,

i grans exit de la notabi-

líssima cançonetista

CANDIDA SUAREZ

Repertori selecte. Riquissi-

ma presentació

Teatre Roca

Ple totes les

bits. Temporada

popular.

Avui, dijous, a

les 9.45, dues operes, dos

actes, dues tiples, etc. Cavalla-

ria rusticana, per la senyora

Gustart, senyor Santoni, Valls,

Tubada i chors; i debut del no-

table tenor Vicens Sempere,

amb l'òpera en dos actes Pa-

glacci, per la senyora Cora-

lunas, senyors Valls, Ancho,

Secretti, Borrás, Puig, chors.

Preus econòmics. -- Divertides.

Favorita. Debut del baix Canut

Sabat. -- Dissabte i diumenge,

combinacions a gust del públic.

—Dimarts, Lohengrin.

TEATRE COMIC

Gran companyia lírica de sarsuela,

òpera i revistes dirigida pel

primer actor Enric But

Avui, dijous, tarda, a dos quarts

de quatre, gran matinee popular

amb la sarsuela en un acte Torar

por lo fino, i el gran drama

lido, en tres actes.

LAS GOLONDRINAS

Triomf del barbon conser Lledó.

Duques de primera classe, 2 pla-

de segona, 150; frangues les

altres localitats

Nit, a dos quarts de deu, i Repo-

sició de l'opèra lírica en

dos actes.

EL ASOMERO DE DAMASCO

II. La revista de gran exit

BARCELONA EN RODOLINS,

VISTA PER FORA I PER DINS

Nit, a les deu, 30 representació

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

de la gran obra

sodis, projectant-se el próleg i el primer episodi; No sempre triomfa l'amor, creació de l'eminent artista Dorothy Dalton programa Ajoura; Bones referències, gran cinta interpretada magistralment per la bella artista Constance Talmadge; Els esperits, comèdia en dues parts, de broma continua; Construcció de locomotores, cinta original.

Palace Cine

GRAN SALO DE MODA

PROGRAMES SELECTES

Inauguració de la temporada, dis-

tribució, i de setembre, CINC ESTRE-

NES, entre elles El falsari, gran-

da pel·lícula interpretada pel ce-

lebre artista Lionel Barrymore, i

la comedia del Nord elencios, per

Frank Mayo. Preus de costura

Monumental - Pedró

Walkyria

Avui, dijous, estrenes: Aventures

de Robinson Crusó, III i IV epí-

sodis; El valent; La 8 del due Fer-

rard; Broma tràgica; Abans que

tot, les dones. Diumenge, nit, Aven-

turas de Robinson V i VI. Cor d'e-

cer, per William Duncan

Es demanen escultors

en fusta, Casa Borrell,

Rue Dupont, Tolosa

RESTAURANTS

LES PLANES

Hotel Restaurant Versailles

Obert des de les cinc

serval de cotent i a mitja nit

Coberts de 750 ptes. endavant

habilitacions per a temporades

preus econòmics

Aigua de: Nas Guimau

Camí especial per a automobils

Telèfon 7 M

Propietari: Juan Gó (de l'antig

VERSAILLES)

Restaurant Elèctric

LES PLANES

Totes les nits sopars ame-

ricans

JAZZ-BAND

Coberts a 10 ptes., i carta

Trens cada 20 minuts.

fins a 4.10.

LA RABASSADA

Hotel - Restaurant - Atraccions

400 metres altitud. Programa en-

cisor. Temperatura deliciosa.

Habitacions gran confort per a fa-

mílies. Servei permanent d'autocars

des de la plaça de Lesseps (dove-

ps), del munt per anant. Te-

lèfon 6204 G.

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

Revelat de plaques i pel·lícules

i tot treball de laboratori. Es re-

clat a les

5 KORES

CASA CASILLAS

Carreer de Santa Anna, 4.

(Prop Rambla)

Clinica Vies Urinaries

del Dr. Gimeno, Rambla Pla Boqueria, núm. 6, 1.er. (entre Hospital i Sant Pau). -- venen, impotència, sífilis, especials tractaments per el guariment ràpid de les malalties secretes. Natriu, poli, rueta, prostatica. Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 8, econòmica per a empleats i obrers. Plaça del Sol, 6.

Bombeta "OPALINA"

RAY-WAD

LLUMINOSA

NOI DECORATIVA

GRAN ECONOMIA

ULTIMANOVAT

Rbla de les Flors, 16

VIES URINARIES

Peli-Sífilis-Prostata-impotència

Nous metodes alemanys de tracta-

ment sense medicaments ni dolor.

PREUS ECONOMICS

Examen amb Raixa X. . . 10 ptes.

Salvarsan 0.06-0.14 . . . 15 "

Analisi de sang . . . 95 "

Tractaments a preus reduïts

POLICLINICA

Ronda de la Universitat, 5

(al costat del carrer Veia)

D'11 a 1 de 4 a 8.

SEGELLS DE GOMA

Gravats de totes classes en me-

talls i fustes. Reprodueix en els en-

càrrers. Corts Catalanes, 643 (en-

tre Bruch i Lluçà)

AUTOMOBILS

--CAMIONS--

DE LA HAYE

AGENTS:

"Unión Comercial Española, S. A.

Rambla Santa Mònica, 7.

Garatge - Bruc, 165.

VI DE TIANA, a 660 ptes. línia, posant a

complet, col·lecta prepa. J. A. Jordana.

Tiana.

DOLOR D'ESTOMAC

i malalties de les vies digestives, es curen amb el

GASTROBIOL ROSSELL

De venda a la FARMACIA INTERNACIONAL - Rambla del

Centre, 17, i a totes les farmàcies

INDUSTRIAL DE GOMES I AMIANTS

Valentí Agustí i Mayolas

Passeig de Sant Joan, 30. -- BARCELONA

AMIANTS - GOMES - EMPAQUETADURES - FIL - PLANXES

ESTOPADES - TRENA - VALVULES - JUNTES - CARTRO - ARAN-

DELES - MANGANESITA - FIBRA - TUBS - CASQUILLOS

KLINGERIT - MANGUERES - GRAFIT

Instal·lacions completes d'Amiant -- Tub de cristall especials per a nivells de Caldeses, etc. etc. -- Sol·licitud preus

"CHIC et SIMPLICITE"

Revista de modes de París, amb traducció castellana

ELEGANCIA SENSE EXAGERACIO

100 models i un patró retallat, per 1'50 pessetes

Demaneu-la a tot arreu, i al seu agent per a Espanya

ALBERT BONET Marceria - Plisós - Calats

Clarís, 15 - BARCELONA

LA PUDA DE BANYOLES

OBERTA DES DEL PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE

Les seves aigües constitueixen un tipus únic a Europa. Per

als herpètics, escrofítics, pretuberculosos, artritis, catarro-

sos i avariosos no tenen rival, essent, en aquest últim sentit,

substitutives de les d'Archena.

Es la reina de les aigües de taula

LA DE LA VALL DE SANT DANIEL

Depositari: JOSEP PAGANS, Ponent, 28

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA

ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 12

Telèfon 1378 A.

DINER

a l'acte sobre aigua, torrada i altres

mercaderies. Adó: Rambla de les

Flores, 24, primer.

Unica casa per a

Calçat bo i barat. Tapineria, 29.

Sucursal, 13

DR. BOADA Vies urinàries, poli, Raigs X,

Diatermia, Rambla de Catala-

nya, 31, 1.er, 2.a. De 2 a 5 i de 7 a 8. -- Clínica: Sant Pau,

numero 44. De 7 a 10 de la nit.

AGENCIA OFICIAL:

J. G. ALONSO S. en C.

Corts, (Gran Via), 499

ESPECIALITAT EN CARROSSE-

RIES, CAMIONS, OMNIBUS, ETC.

DOLOR D'ESTOMAC

i malalties de les vies